

ESPORTIVES

L'Assemblea extraordinària de la F. C. de Futbol. Barcelona, Espanyol, Sabadell, Júpiter, Palafrugell i Girona es retiren de l'Assemblea. Un plec de difícil solució

El principal assumpte a tractar en l'Assemblea era la fórmula per a jugar el campionat català, puix si bé set dels clubs de la primera categoria havien acordat reduir-la a sis, ja es veia o es presumia que no tindria l'acollida favorable dels assembleistes de les altres categories.

Es parlà molt i es perdé mol temps. Xiol, el representant del Granollers, fou qui de bon començament trencà el foc per a posar en guàrdia a l'Assemblea pel que representava la proposta dels "sis", doncs abans de començar-se a discutir la delegació del Badalona manifestà que el seu club retirava la signatura d'aquella proposició. En un bon parlament, que no necessitava gaire habilitat per la gran raó que tenia, el senyor Xiol es féu amb els assembleistes.

Hi hagueren altres intervencions en pro i en contra no tan felices i raonades. El senyor Serramallera intentà explicar la posició del seu representant l'Espanyol i no tingué l'habilitat necessària per a convèncer més que a ell mateix.

Així les coses, s'arriba a la votació per veure si en la propera temporada la primera categoria havia d'estar integrada per vuit o sis clubs, pronunciant-se l'assemblea en la continuació dels vuit, doncs per bé que tingueren majoria de vots els partidaris de sis, no fou suficient per a obtenir el "quorum", sense quin requisit no és possible una modificació de reglament.

Tornà l'Assemblea a girar a l'entorn de la fórmula d'aquest any i no arribant-se a un acord i abans d'anar a la votació definitiva, el senyor Costa, tenint plena visió del moment i la màxima responsabilitat pregà a l'Assemblea la suspensió de les deliberacions per durar deu minuts a l'objecte de reunir-se privadament els clubs de la primera categoria sota la seva presidència.

La reunió no tingué l'efecte desitjat i en reanudar-se l'Assemblea el senyor Xiol explicà el perquè no hi havia hagut acord, doncs ells i el Badalona també estaven disposats a jugar en qualsevulla de les maneres que els reglaments autoritzen, el mateix per eliminatòries que per grups, que tots contra tots utilitzant els dissabtes per mor de trobar les 14 dates, oferint-se a jugar als seus camps els dissabtes, cas d'acceptar-se aquesta darrera solució. El criteri tancat dels "sis" rebutjà totes les solucions i s'anà a la votació que, com l'anterior, fou guanyada per majoria de vots per la reducció a "sis", però que no arribà per pocs vots a obtenir el "quorum" i, per tant, sense força per a modificar el reglament. Tot seguit el delegat senyor Serramallera explicà la decisió dels "sis" de retirar-se de l'Assemblea i abandonaren l'acte seguit el local.

El senyor Costa es disposà a encetar la reunió i els assembleistes s'hi oposaren, però poc després el criteri presidencial s'imposà i s'ajecà la reunió a avançades hores de la matinada, una vegada el senyor Costa hagué fet veure les greus conseqüències que la sortida dels "sis" ocasionaria.

Després d'aquestes votacions ha quedat ben clar l'esperit dels clubs catalans contraris a tot caciquisme perniciosos. Estem en els moments de les grans convulsions i el futbol segueix el derroter. Han allionat als grans clubs amb la seva honesta actitud en repulsar els atropells als drets dels inferiors, doncs no podia ésser que fos el que fos diguéssim "amén", quan se'ls hi ocorria alguna estridència. Vegi's si no és atropellat vergonant el que a clubs que han lluitat aferridament durant tres torneigs, en un total de 36 partits oficials, esgotant les energies dels seus jugadors, arribant al cul de la caixa i més avall, per tal de reunir un onze capaç de conquerir l'ascens a la categoria superior i que ja han gastat grans quantitats en l'arranjament del camp de joc per amotllar-lo als reglaments dels de la primera categoria, fins quinze dies abans de començar la temporada se'ls consideri de la categoria superior i en aquest moment es prescindeixi d'ells sense cap raó de força. L'Assemblea, valentment, ha rebutjat fer-se element d'aital enormitat i nosaltres fins aquí ho celebrem, com esportius que som.

La retirada d'aquests clubs de l'Assemblea, pot portar la sortida de'ls de la F. C. de Futbol i la seva constitució d'una altra federació apart. És clar que la Nacional prendrà cartes en l'assumpte i aleshores el dilema queda plantejat en saber-se qui serà que acceptarà la Nacional. El reglament preveu el cas de la retirada voluntària d'un torneig, en quin cas vindrà obligat a reingressar en la categoria immediata inferior, cosa que podria succeir als "sis" retirats, però les coses a la Nacional no aniran segurament així, doncs als grans clubs no els convé uns contrincants que no portin un nom prou conegut per arrastrar a l'afició al camp.

Després de tot això, estem convençuts que pesarà més l'actitud dels "sis" antireglamentària, que la dels altres que han actuat amb el reglament a la mà.

L'actitud de la delegació gironina respon a la seva esportivitat? Esportivament, en el sentit de la paraula, no. Però això no reflectiria clarament la marxa de l'afer. En aquest assumpte tothom s'ha produït segons la convencència del club i és quasi natural que sigui així, doncs no es tracta d'entitats purament "amateurs", sinó que entren dintre del quadro professional. Les coses ja s'ha vist que es fan no a força de la raó, sinó dels vots i fins, com en aquella ocasió, d'una imposició. L'actitud de franca esportivitat en què es col·locaren els tres clubs afectats per la reforma, Girona, Granollers, Badalona, fou aviat i solapadament vulnerada pel Badalona, el qual es posà amb relació amb alguns delegats de la primera categoria pel cas d'ésser "sis" i obtenir l'apoi d'aquells per a concedir-li el sisè lloc, escarceig que fou conegut pel Girona. També el Granollers, que ha semblat el que amb més esportivitat s'ha emprat, peca obertament a les lleis esportives, en proposar un torneig entre els tres, quan sabia molt bé i ben clar ho diu l'article 41 de la Nacional, que l'ascens en les promocions ho serà per classificació, i a Granollers saben, com sabem aquí, que 19 punts són més que 18.

Davant aquestes actituds un tant malicioses, sobretot el joc doble del Badalona, que dona la seva signatura per a fer el grup de sis, cregut que el sisè lloc li seria atorgat i la retira vista la postura dels clubs que amparen el dret del Girona, la delegació gironina opta en defensa dels seus drets al sisè lloc i s'adhereix al grup dels sis, doncs altra actitud hagués afavorit les aspiracions del Badalona o Granollers en perjudici d'un dret legítim conquerit en el torneig promocional.

Quan tothom s'hagués produït esportivament, la delegació gironina no tenia altre remei que defensar l'actitud, però mai seria aconsellable i d'alabar que davant els fets i vistes les trampetes que es preparaven no hagués seguit l'actitud adoptada, puix amb seguretat ara lamentariem, per quant el Badalona seria el que aniria de braç dels "asos" usant indegudament un lloc que no li corresponia.

Avui a la nit hi ha una reunió del grup dels "sis" per prendre acords que

sembla consistirà en fer una protesta a la Nacional i en començar un torneig entre ells, tal com havia donat el sorteig que es celebrà la setmana passada a la Federació Catalana.

Sembla també que el senyor Costa té desig de sostenir unes converses amb els clubs dissidents per mor de trobar una solució.

JOSEP DE L'ESCALA

Per manca d'espai no inserim la ressenya del partit de Sans que acabà amb un resultat de 2 gols a cap favorable als nostres colors.

A SANT FELIU DE GUIXOLS

Casal Guixols, 1 Girona F. C. (B), 0

Ahí jugaren a Sant Feliu de Guixols un partit amistós l'equip "B" del Girona F. C. i l'onze del "Casal dels Esports".

El primer temps fou de domini altern. L'únic gol de la tarda el marcà Romaguera d'un xut tirat de lluny.

A la segona part els gironins pressionaren de ferm, però la seva davantera no sabé aprofitar les innombrables ocasions que tingué per batre el marc que defensava Tresener.

L'encontre fou dirigit per un aficionat local que sols serví per interrompre el joc, xiulant sense cap noció de futbol.

Es distingiren pel Girona: Vilagrà, (que fou el millor home del camp, deturant xuts difícilíssims que li valgueren continuats aplaudiments), Pla i Dabau; i pel Guixols, Miró, Gimbernat i Coll.

Els equips s'arranjaren així: Girona (B). — Vilagrà, Ayats, Garcia, Dabau, Pla, Carreres, Serrano, Comes, Larios, Balança i Xifre.

Casal Guixols. — Tresener, Miró, Charles, Romaguera, Gimbernat, Coll, Girona, Maimí, Buxó, Cases i Albó.

Abans d'aquest encontre, jugaren el tercer equip del Girona F. C. integrat per Seguí I, Tries, Torrent, Sancho, Seguí II, Magaldi, Forasté, Jordà, Henche, Rodríguez I i Rodríguez II, i el reserva del "Casal Guixols", guanyant els gironins per 2 gols a cap.

L'òpera "Marina" a Empúries

Les empreses d'autobusos d'aquesta ciutat, per tal de facilitar l'assistència a la magna diada a Empúries, han establert serveis especials al preu de 5 pessetes anada i tornada. L'hora de sortida d'aquesta ciutat serà a les dues de la tarda al pont de pedra, i l'hora de tornada, una vegada acabat l'espectacle. Els bitllets per a aquests serveis especials, podran adquirir-se a la casa de música Sobrequés, on té lloc la venda de les localitats per a l'òpera "Marina".

Augmenta considerablement l'entusiasme per a assistir a la magna diada a Empúries. La platja del Petritxol, lloc denominat Les Musqueres Petites, on s'ha fixat l'emplaçament de l'escenari, és constantment visitada, admirant l'activitat dels entusiastes obrers de l'Escala, als quals s'ha comiat les obres. La construcció de l'escenari, toca ja al seu termini, i bé podem assegurar que motivarà l'admiració de l'extraordinària gentada que sabem assistirà a la festa de la ciutat en ruïnes.

Les empreses d'autobusos de Cassà de la Selva, Caldes de Malavella, Banyoles, Garriguella, Llagostera, Torroella, Olot, Figueres, Colomers, Palafrugell, Sant Feliu de Guixols i altres que estan en curs d'organització, han establert també serveis especials amb preus econòmics, anunciats a les seves Administracions respectives.

La comissió organitzadora estigué ahir a Perpinyà per tal de deixar ultimats tots els treballs d'organització a l'objecte de donar als francesos el màxim de facilitats per a l'assistència a la festa i la visita a la ciutat grega i romana. La premsa de la capital del Rosselló, descriu mestriolament les belles de la ciutat en ruïnes i recomana als seus lectors aimants de les coses d'art, l'assistència a l'acte cultural que oferirà el savi catedràtic de pre-història Bosch Gimpera.

Es fan gestions per a filmar una pel·lícula sonora de tots els actes, anunciant-se, a més a més, la presència d'il·lustres personalitats de les lletres d'arreu de Catalunya.

Bernardo Elcarte
ESPECIALISTA
en las enfermedades del OÍDO,
NARIZ y GARGANTA.

CONSULTA:
DE 2 A 7 DE LA TARDE

Calle de Santa Eugenia, 1, 1.º

Los avisos fuera de dichas horas en el Hospital Militar.

CRÒNICA

EL TEMPS

Observatori de l'Institut de Girona

Dia 21 d'agost de 1933

Observacions fetes durant les últimes 24 hores

Temperatura màxima	33.0
Id. mínima	21.8
Aigua evaporada	1.2
Recorregut vent kms.	148

Observacions fetes a les 8

Pressió atmosfèrica	752.1
Temperatura	24.4
Humitat relativa	61
Vent. Direcció: N. O. Força	2
Classe de núvols	Nb.
Quantitat	7

LLETRES DE DOL

A les sis del passat dissabte, dia 19, traspassà a Espolla el mestre jublat Sr. Josep Costal Uter, als 91 anys d'edat.

L'enterrament del cadàver del senyor Josep Costal Uter, tingué lloc ahir diumenge, veient-se concorregutíssim.

Expressem el nostre sincer condol a tota la família, i molt especialment als seus fills Angel, Cassià (Director de l'Escola Normal de la Generalitat), i Rafael, estimats amics nostres.

Ahí traspassà en aquesta ciutat a l'edat de 46 anys, En Rosend Girbal Vall, de família ben coneguda a Girona, on visqué llargs anys i on d'un temps ençà havia fixat de nou la seva residència.

A la seva vídua Na Mercè Llapart i famílies Girbal i Llapart els enviem el nostre més sentit condol.

POLÍTIQUES

Per creure'l de gran interès, no sols per Barcelona, sinó també per moltes ciutats de Catalunya, publiquem a continuació el següent article de "L'Opinió", de Barcelona, que fa relació a les properes eleccions:

"DE CARA A LES ELECCIONS MUNICIPALS"

Si el Govern de la Generalitat de Catalunya no assenyalà pel seu compte, i aviat, la data de les eleccions municipals, cal esperar que deu tenir pensat que, encara que es tracti del Govern de Catalunya autònoma, no hi fa res que les eleccions es facin en la mateixa data en què es faran a la resta del territori de la República.

En aquest cas — perquè volem que el Govern de la Generalitat d'aquesta data ja no passarà —, les eleccions municipals se celebraran el dia 12 de novembre, per tal que els regidors nous puguin prendre possessió el dia primer de gener de 1934.

Ens trobem, doncs, amb què manquen dos mesos i mig solament perquè el poble per mitjà del sufragi assenyalí les directrius que entén que han d'ésser seguides en l'administració de la cosa pública.

Vol dir que els partits començaran ben aviat a sentir-se impellits a confeccionar la candidatura respectiva i que hi haurà aquella mica de frenesi interior que mouen tots els que aspiren a candidats, per tal d'ésser els seleccionats.

No cal remarcar la importància que té la selecció d'aquests candidats. Una gran part del mal que ha rebut la ciutat des de l'Ajuntament ha estat causa del sistema electoral que feia que sortissin elegits els caciquets de casino de barriada. Els partits es delien: — Posarem a la candidatura el senyor Tal, que "arrossega" tot Sant Andreu. — Després hi posaven el senyor Tal, que "arrossega" tot Sans.

El de menys era que els senyors Tal i Tal estessin preparats per a res, o que servissin per a res. Això no interessava. De vegades no sabien ni llegir ni escriure. La qüestió era que "arrossegessin" vots.

Aquest sistema ha de passar a la història, i amb la nova Llei Municipal hi passa. El caciquisme de barriada, de casinet o de bar, ha de desaparèixer. I el senyor que tingui prestigi personal, per a obtenir vots per a ell i per a la candidatura en la qual anés, si no té res més que acompanyi aquest prestigi personal, si no té cap condició per mitjà de la qual fer-se útil a la ciutat, no ha d'ésser candidat.

Hi ha una feina enorme a fer a la Ciutat. Aquest Ajuntament de Barcelona, gràcies a la conxorxa administrativa de lligaires i radicals, té la seva vida paralitzada des del dia en què l'Esquerra deixà de tenir majoria. Vol dir que el Consistori que entrà caldrà que treballi amb més intensitat que no li hauria correspost

si l'Ajuntament actual es trobés en condicions de treballar.

Cal, però, que els partits facin una tria acurada de les persones que presentin en candidatura. Cal elaborar unes candidatures en les quals hi hagi, prèviament seleccionats, els homes per a cada cosa.

No pot ésser que els partits elaborin les seves candidatures de les quals n'han de sortir els administradors de la ciutat, posant-hi l'un perquè és amic del diputat Tal, l'altre perquè és cunyat del tinent d'alcalde, Tal, el tercer perquè és del Comitè d'Acció Política, el quart perquè és president del Casino del Poble Sec, el cinquè perquè és de la Comarca, i els altres perquè són del Directori.

Aquest criteri es pot seguir per a fer una Comissió d'obsequis, però no per a fer cap candidatura, ni de regidors ni de diputats. I a més a més de la preparació que els candidats han de tenir, cal que siguin persones absolutament solvents en l'ordre moral. És necessari que la ciutat recobri la seva confiança absoluta en els seus administradors i que no subsisteixi ni un bienni més aquest concepte que avui encara té, que els regidors exerceixen llur càrrec, en primer terme, per a lucrar-se'n. Però per això és necessari que abans tinguin confiança en les persones que siguin proposades pels partits com a candidats.

Hem considerat sempre immoral que el càrrec de regidor fos gratuït, quan comporta, per al regidor que realment vol complir amb el seu deure, dedicar-hi sis, vuit, deu, dotze hores diàries, i encara més, de vegades, en perjudici de les activitats professionals de cadascú. Per això no ens plau l'article 8 de la Llei Municipal catalana que ratifica: "El càrrec de conseller municipal és obligatori i no comporta retribució de cap mena", només aminorat en el 23 quan diu: "El càrrec de conseller regidor "podrà ésser" remunerat."

Però deixant aquest aspecte que ens donaria tema per a tot un article i esperant que segurament els Ajuntaments ja s'acolliran a l'article 23, cal que els partits, tenint present aquest anecdotari ineludible que la ciutat recobri la seva confiança en els que l'administren, vegin de quina extracció són els homes que portin a les candidatures. No cal que hi hagi savis. N'hi ha prou amb què siguin persones amb sentit comú, i per damunt de tot, honestes. Però de cap manera ximplis ni persones suspectes."

NOTÍCIES

Agressió a un agent de l'autoritat. — L'agutzil de Vulpellac va presentar-se al domicili de la veïna d'aquell poble Lluïsa Ribot, ordenant-li que tanqués un pas obert sense permís des d'una finca de la seva propietat al camí veïnal. Alguns veïns protestaren d'aquesta ordre i, un d'ells, Joan Plaja, insultà i colpejà a l'agutzil, produint-li diverses lesions. L'agressor fou detingut i lliurat al jutjat municipal.

Robatori. — Al veí de Sabadell Francesc Astals, que passava uns dies en una tenda de campanya instal·lada en la platja de Roses, li robaren tota la roba, i variis objectes que tenia en la mateixa, entre ells, una escopeta i 50 cartutxos.

La vida amarga. — En el bosc "La Torra", terme municipal de Llagostera, va trobar-se el cadàver de Vicens Rissech, de 58 anys, agutzil d'aquell Ajuntament, el qual s'havia penjat d'un suro.

En una butxaca, va trobar-se una carta escrita de puny i lletra del Rissech, en la qual manifestava que s'ha via suïcida per contrarietats de la vida, les quals no es sentia amb forces per a resistir.

Automobilista: Per verificar i reparar llums, dinamo o magneto, taquers Autolum de J. Martí Rotllán, J. V. Garreta, 9.

El fi d'una neurastènia. — A Sant Feliu de Guixols va suïcidar-se Rosa Montones, de 54 anys, casada, la qual es va beure una bona dosi de salufumant i després es va tirar per la finestra de la seva casa.

Segons informes, les causes del suïcidí han estat una forta neurastènia que venia patint des de molt temps.

MANCA senyoreta per a escriptori amb nocions de dibuix. — Fotografia Unal. Pl. de la República. — Girona.

Foc per venjançes polítiques. — Al veí de Serinyà Lluís Genover Roure, li han tallat uns setanta arbres d'una finca de la seva propietat i li han cremat una pallerà que contenia més de 200 quintars de palla i forratges, valorat tot plegat en 15.000 pessetes. Tots els indicis són de què el foc ha estat intencionat així mateix com la talla dels arbres, els quals apareixeran completament destruïts.

DISPEPSIA
DOLOR DE ESTÓMAC
ACIDEZ
VÓMITOS
INAPETENCIA
DIARREAS
DILATACIÓN y
ÚLCERA DE ESTÓMACO

se curan con este famoso medicamento.
Es inofensivo y de gusto agradable.

ELIXIR
SAIZ DE CARLOS

cràtic i acaba recomanant als ciutadans de Tortellà que mirin en la seva història com procedia la reacció a l'any 73 i que en dedueixi com procediria ara, en contra del procedir dels republicans que portaren pacíficament la República sense establir cap venjança ni represàlia contra els seus enemics.

Tots els parlaments varen ésser objecte de grans ovacions i la festa va acabar amb el major entusiasme.